

הצעת חוק יחסי ממון בין בני זוג (תיקון – נסיבות המצדיקות שינוי באיזון המשאבים)

- תיקון סעיף 8 1. בחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973,¹ בסעיף 8 -
- (1) האמור בו יסומן "א".
 - (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
"ב) לעניין נסיבות המצדיקות שינוי באיזון המשאבים כאמור בסעיף קטן (א) יתחשב בית המשפט או בית הדין בין היתר בהתנהגותו של כל אחד מבני הזוג בנוגע לאלה:
(1) התנערותו מהאחריות למאמץ לטובתה הכלכלית של המשפחה ולרווחתה, ולמאמץ לגידול וטיפוח ילדיהם.
(2) אי נאמנותו המינית כלפי בן זוגו.
(3) העלמתו של רכוש שאמור להיכלל באיזון המשאבים."

ד ב ר י ה ס ב ר

מטרת הצעת חוק זו היא לקבוע את הנסיבות המיוחדות שבין היתר יתחשב בהן בית המשפט או בית הדין בבואו לסטות מחלוקה שוויונית של נכסי בני זוג בעת פרידתם.

בני זוג המגיעים בעת פרידתם לשלב חלוקת הרכוש שצברו במהלך שנות נישואיהם מצפים לחלוקה הוגנת.

באופן עקרוני, החוק קובע כי במקרה שאין הסכם ממון בין הצדדים, ברירת המחדל היא חלוקה שוויונית בהתאם להסדר הקבוע בחוק (הסדר איזון המשאבים). אולם ישנן נסיבות שההגינות והצדק מורים שיש לסטות מהסדר זה.

לשם כך, קבע המחוקק בסעיף 8 כי בית המשפט או בית הדין רשאי בנסיבות מיוחדות לסטות מכללי האיזון הרגילים שנקבעו בהסדר איזון המשאבים, אך הסעיף אינו מונה מהן אותן נסיבות מיוחדות.

בתי המשפט ובתי הדין מתחבטים לא אחת בשאלה, מהן אותן נסיבות מיוחדות, ועל כן מוצע לקבוע אותן בחוק.

איזון המשאבים מיוסד על עיקרון המאמץ המשותף של בני הזוג, ופועלם לקיום התא המשפחתי. לכן יש לקבוע כי כאשר עיקרון זה אינו מתקיים, בין אם בהתנערות מהמאמץ לטובתה של המשפחה בתחום הכלכלי או בגידול הילדים וטיפוחם, ובין אם בפגיעה בנאמנות המינית כלפי בן או בת הזוג שהובילה לפירוק המשפחה, איזון

¹ ס"ח התשל"ג, עמ' 267.

המשאבים ישתנה או יחדל מלהתקיים.
עוד מוצע לקבוע כי אם הערכאה השיפוטית הגיעה למסקנה כי אחד מבני הזוג
מבריה נכסים כדי לא לאזנם, עליה לחשבם במסגרת איזון המשאבים כאילו הם
עומדים לפנייה ולאזנם.
יצוין כי הצעה זו מותירה לערכאה השיפוטית מקום להתחשב בנסיבות מיוחדות
נוספות על אלו שנמנו לעיל.